

dal, byla škoda obci jím způsobená plně nahrazena. Správní úřad, který je povolán rozhodovati jediné o tom, zda dotyčný funkcionář jednáním neb opominutím, za něž je zodpověden, obci škodu způsobil, nemůže proto věcně bráti v úvahu jeho námitku, že škodu obci uplatněnou jí nahradil. Není proto nezákonným, jestliže žal. úřad v daném případě odepřel námitkou tou pro svou nepříslušnost věcně se zabývati.

ad 3. Ani tuto námitku soud neshledal důvodnou.

Žal. úřad uznal, že čtyřletá promlčecí lhůta stanovená v § 16 odst. 6 obec. fin. nov. byla přetržena zahájením okr. revise a že pro stále pokračující řízení před správními úřady znovu započítati nemohla.

Soud nemohl sice tento názor uznati správným. Přerušení čtyřleté ručební lhůty § 16 odst. 6 obec. fin. nov. může nastati pouze úkonem, kterým se uplatní o d p o v ě d n o s t starosty (event. jiného člena obec. zastupitelstva) vůči němu. Zahájení revise obecního hospodářství o sobě je dohlédacím aktem vůči obci, jehož účelem je zjistiti objektivní stav obecního hospodářství, není však aktem směřujícím proti určité osobě, kterým by se uplatňovala proti ní její zodpovědnost z hospodářské správy jí vedené. Na druhé straně nelze však dáti za pravdu ani stížnosti, má-li za to, že takovým aktem, uplatňujícím odpovědnost st-le z hospodářské správy, mohl býti pouze akt okr. úřadu. Z toho, že okr. úřad je kompetentní r o z h o d o v a t i o náhradní povinnosti starosty, neplyne, že by také okr. úřad byl povolán svým aktem tuto povinnost u p l a t n i t i. Odpovědnost starosty podle § 16 zaniká jenom tehdy, jestliže orgán k tomu povolaný do 4 let po schválení účtů onu zodpovědnost neuplatnil. Ze správních spisů je patrné, že obec Bitouchov — tedy subjekt nesporně oprávněný zodpovědnost starosty uplatňovati — vznesla svůj nárok na náhradu vůči st-li dopisem ze 7. června 1929, tedy ještě před tím, než uplynula čtyřletá lhůta od schválení účtů za léta 1925—1927. Tím byla však zodpovědnost st-lova zachycena. Jak postupovalo řízení o tomto obci včas vzneseném nároku, je pak už lhostejno.

Č. 12.431.

Samospráva obecní. — Školství. — Řízení správní.
— **Řízení před nss:** I. * Obec jest legitimována stěžovati si k nejvyššímu správnímu soudu do rozhodnutí okresního výboru, jímž bylo vyhověno odvolání místní školní rady do usnesení obecního zastupitelstva o úpravě školního rozpočtu podle odst. 3 § 4 zák. č. 77/1927 Sb. ve znění zák. č. 169/1930 Sb. — II. * Strana jest oprávněna vytýkati nezákonnost spočívající v tom, že správní úřad rozhodoval věcně na základě opravného prostředku protistrany, jenž nebyv podán na předepsaném podacím místě na toto místo v odvolací lhůtě nedošel. — III. * Podacím místem pro odvolání místní školní rady do usnesení obecního zastupitelstva o úpravě školního rozpočtu podle odst. 3 § 4 zák. č. 77/1927 Sb. ve znění zák. č. 169/1930 Sb. jest obecní starosta.

(Nález ze 4. června 1936 č. 13.482/36.)

V ě c: Obec Benátky proti rozh. okr. výboru ve Dvoře Král. n. L. z 25. března 1933 o školním rozpočtu na rok 1933.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Obec. zastupitelstvo v Benátkách jednalo ve schůzi 24. ledna 1933 po předchozím vyjádření obec. rady a obec. fin. komise o školním rozpočtu škol. obce Benátek na rok 1933, jenž byl předložen místní škol. radou a řádně před schůzí 14 dní vyložen.

Obec. zastupitelstvo provedlo v tomto rozpočtu úpravu několika položek. Proti této úpravě odvolala se místní školní rada v Benátkách podáním učiněným přímo u okr. úřadu. Odvolání tomu okr. výbor vyhověl.

O stížnosti obce Benátek podané proti tomuto rozhodnutí uvážil nss:

V daném případě jde podle stavu věci výše vylíčeného o případ odst. 3 § 4 zákona č. 77/1927 Sb. ve znění zákona č. 169/1930 Sb. tehdy platného. Předpis tento zní: »V obcích, které samy o sobě tvoří školní obec nebo samostatný městský školní okres, přísluší obecnímu zastupitelstvu právo upravit školní rozpočet po předchozím jeho projednání v obecní radě. O usnesení obecního zastupitelstva o úpravě školního rozpočtu platí obdobně § 6 zákona č. 329/1921 Sb. s výjimkou věty první odst. 1. Usnesení o úpravě školního rozpočtu jest ihned sdělití orgánu, který sestavil školní rozpočet. Jemu přísluší právo proti usnesení tomu ve lhůtě 15 dnů ode dne sdělení se odvolati.« Odst. 6 § 4 cit. zákona pak praví: »O odvolání rozhoduje s konečnou platností okresní výbor, přísluší-li přískolené obce do dvou nebo více okresů, nebo jde-li o obce, které jsou samostatnými městskými školními okresy, zemský výbor. Úřady rozhodující o odvolání jsou povinny slyšet příslušné okresní školní výbory.«

Stížnost obce uplatňuje jediné, že okr. výbor rozhodoval o odvolání, které nebylo podáno na zákonném podacím místě, jímž je podle § 99 obec. zřiz. v souvislosti s § 45 první fin. novely obec. úřad, nikoliv úřad okresní. K výtce této je stěžující si obci přiznati legitimaci, neboť obci přísluší všeobecně právo obhajovati usnesení svého zastupitelského sboru povahy hospodářské, jakým jest i usnesení o úpravě školního rozpočtu podle odst. 3 § 4 zákona č. 77/1927 Sb., vůči nezákonným zásahům vyšších úřadů. Takovým nezákonným zásahem jest i zrušovací instancní akt vydaný bez řádného opravného prostředku. Neboť odvolací stolice je příslušna rozhodovati věcně jenom na základě řádného opravného prostředku, a zákon stanoví — patrně z dobrých důvodů věcných — m. j. také, kde odvolání jest podati, zřejmě jen takovému odvolání chce přiznati právní účinnost, které došlo — a to ve stanovené lhůtě — na stanovené místo podací (Boh. A 4057/24 a 10.164/32).

Je tedy uvážiti, zda podacím místem pro odvolání místní škol. rady na usnesení obec. zastupitelstva o úpravě školního rozpočtu podle odst. 3 § 4 zákona č. 77/1927 Sb. ve znění zákona č. 169/1930 Sb. jest okr. úřad, z kteréhožto názoru vycházel v daném případě žal. úřad.

Předpisy výše citované o podacím místě pomlčují. Nelze tedy jinak než se uchýliti k ustanovením platícím všeobecně o odvolání stran proti hospodářským usnesením obec. zastupitelstva. Tyto předpisy jsou ob-

saženy v § 99 čes. obec. zřiz., na nějž jakožto na dosavadní předpis odkazuje i § 45 prvé fin. novely pro obor svůj. Ohledně podacího místa je v citovaném předpise výslovně ustanoveno, že odvolání je podati ve lhůtě tam uvedené představenému (starostovi) obce, aby je dále předložil. Na platnosti tohoto předpisu nebylo nic změněno vlád. nařízením č. 8/1928 Sb. o správním řízení (Boh. A 10.164/32 a 10.710/33).

Nebyl tedy v daném případě okr. výbor oprávněn na podkladě odvolání podaného místní škol. radou u okr. úřadu — které během odvolací lhůty na obec. starostu jako zákonné místo podací vůbec nedošlo — vsahati meritorně do usnesení obec. zastupitelstva o úpravě školního rozpočtu, a učinil-li tak, resp. nevyšetřil-li v důsledku svého nesprávného právního názoru, zda snad odvolání nebylo přece podáno na správném podacím místě, vydal akt nezákonný.

Č. 12.432.

Pojišťovací právo. — Řízení správní: * Počátek lhůty k námitkám proti výpočtu pojistného úrazového podle § 23 úrazového zákona může býti přivoděn jen takovým aktem doručným, jímž se výpočet dostává do rukou té osoby, proti níž směřuje, nebo do rukou osoby, k přijetí výpočtu zmocněné.

(Nález z 5. června 1936 č. 7946/34.)

V ě c: Emil M. v Chomutově proti rozh. zem. úřadu v Praze ze 14. prosince 1933 o úrazovém pojištění.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Platebním výměrem z 9. července 1929 předepsala úrazová pojišťovna dělnická v Praze st-li úrazové pojistné za II. pololetí 1925 s úroky.

Tento platební výměr napadl st-l námitkami, v nichž kromě věcné obrany proti platebnímu výměru poukázal též k tomu, že platební výměr byl doručen jeho zaměstnanci, jenž nebyl oprávněn přijímati takové výměry a jenž odevzdal st-li platební výměr teprve po uplynutí rekursní lhůty. St-l navrhl, aby bylo provedeno nové doručení do jeho vlastních rukou nebo aby mu bylo povoleno navrácení v předešlý stav.

Nař. rozhodnutím vyslovil žal. úřad, že námitky zamítá jako opožděně podané a tudíž nepřipustné, poněvadž výměr v odpor vzatý byl st-lovu zástupci doručen 13. července 1929, námitky byly však přes správné poučení o opravných prostředcích podány na poštu teprve 31. července 1929, tedy po uplynutí 14denní lhůty, stanovené v § 23 úrazového zákona.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss:

Jde o námitky, jež proti výpočtu pojistného je podnikatel podle § 23 úrazového zákona oprávněn podati do 14 dnů po vyrozumění. Jakým způsobem má býti ono vyrozumění o výpočtu pojistného podnikateli do-